

तवनिर्जये शत्रोरितिशेषः ॥ धृतेन कृतनिश्चयेन एषाप्रतिज्ञा शत्रुंहत्वासीताप्रत्यानेष्यामीत्येवंरूपा ॥ ११ ॥ संभ्रमोभयं वर्तत्या वर्तमानया यतोविभीषणविधेयं लंकैश्वर्यं क
तं तस्मात्त्वंस्वगृहएवपरिवर्तसे अतआश्वसिहि ॥ १२ ॥ अयंचाभ्येतिसंहृष्टइतिपाठः ॥ अयं विभीषणः ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ क्षणांतरं क्षणरूपकालावकाश
मात्रं ॥ १७ ॥ नकेवलं हर्षवशादेवनिर्वाक्या किंतुप्रियाख्यातुस्तव तत्सदृशदेयवस्त्वभावादपीत्याह ॥ नहीति ॥ प्रत्यभिनंदनं देयवस्तु ॥ आख्यानकस्य त्वत्कृतप्रियाख्यानकस्य

मयात्यलब्धनिद्रेणधृतेनतवनिर्जये ॥ प्रतिज्ञैषाविनिस्तीर्णाबध्वासेतुंमहोदधौ ॥ ११ ॥ संभ्रमश्चनकर्तव्योवर्तत्यारावणालये ॥ वि
भीषणविधेयंहिलंकैश्वर्यमिदंकृतम् ॥ १२ ॥ तदाश्वसिहिविस्रब्धंस्वगृहेपरिवर्तसे ॥ अयंचाभ्येतिसंहृष्टस्वदर्शनसमुत्सुकः ॥ १३ ॥
एवमुक्त्वातुसादेवीसीताशशिनिभानना ॥ प्रहर्षेणावरुद्धासाव्याहर्तुंनशशाकह ॥ १४ ॥ ततोब्रवीद्वरिवरःसीतामप्रतिजल्पतीं ॥ किं
त्वांचितयसेदेविकिंचमांनाभिभाषसे ॥ १५ ॥ एवमुक्त्वाहनुमतासीताधर्मपथेस्थिता ॥ अब्रवीत्परमप्रीतावाष्पगद्गदयागिरा ॥ १६ ॥
प्रियमेतदुपश्रुत्यभर्तुर्विजयसंश्रितम् ॥ प्रहर्षवशमापन्नानिर्वाक्यास्मिंक्षणांतरं ॥ १७ ॥ नहिपश्यामिसदृशंचितयंतीपुवंगम ॥ आ
ख्यानकस्यभवतोदातुंप्रत्यभिनंदनम् ॥ १८ ॥ नचपश्यामिसदृशंपृथिव्यांतवकिंचन ॥ सदृशंयत्प्रियाख्यानेतवदत्वाभवेत्सुखं ॥ १९ ॥
हिरण्यंवासुवर्णंवारत्नानिविविधानिच ॥ राज्यंवात्रिषुलोकेषुएतन्नार्हतिभाषितम् ॥ २० ॥ एवमुक्तस्तुवैदेत्याप्रत्युवाचपुवंगमः ॥ प्रगृ
हीतांजलिहर्षात्सीतायाःप्रमुखेस्थितः ॥ २१ ॥ भर्तुःप्रियहितेयुक्तेभर्तुर्विजयकांक्षिणि ॥ स्निग्धमेवंविधंवाक्यंत्वंमेवार्हस्यनिदिता ॥ २२

सदृशं नास्तीत्यर्थः स्वार्थकः ॥ १८ ॥ उक्तमेवानंदवशात्पुनराह ॥ नचेति ॥ इदृशप्रियाख्यानेयत्तस्य सदृशं समं तवदातुंयोग्यंतत्पृथिव्यामपि नपश्यामि ॥ १९ ॥ एतद्भा
षितं त्वदुक्तं प्रत्यभिनंदत्वेन हिरण्यादिकं नार्हति ॥ अतएव तत् प्रियवचनेदेयंवस्तु लोकेनास्तीत्यर्थः ॥ २० ॥ २१ ॥ सिग्धं स्नेहोपेतं एवंविधं अशक्यप्रीतिदानमित्येवं
रूपं त्वमेवभाषितुमर्हसि नान्या अतस्त्वयासर्वोत्तरंयदिदंवचनमुक्तं तदेवपरमंप्रत्यभिनंदनमितिशेषः ॥ २२ ॥